

ПЕРСОНАЛІЇ

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

Дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувач відділу проблем цивільного, трудового та підприємницького права, професор кафедри цивільного права та процесу Хмельницького університету управління та права **ШЕВЧЕНКО Ярославна Миколаївна** (дівоче прізвище — Черниш) народилася 22 жовтня 1932 року у місті Києві в сім'ї службовців. Дитинство Ярославни Миколаївни прийшлося на бурезні роки Другої світової війни. Початок війни застав сім'ю Ярославни Миколаївни у Львівській області за місцем служби в армії батька — Черниша Миколи Лукіча.

Школу Ярославна Миколаївна закінчила у 1950 році із срібною медаллю і у цьому ж році вступила на навчання на юридичний факультет Київського державного університету, після закінчення якого у 1955 році розпочала трудову діяльність на підприємствах та в установах міста Києва. Працювала юрисконсультом, старшим юрисконсультом. З 1959 р. по 1962 р. навчалася в аспірантурі.

У січні 1963 року Я. М. Шевченко була прийнята на посаду молодшого наукового співробітника в Сектор держави і права АН УРСР (тепер — Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України).

Я. М. Шевченко стала активно працювати над новими науковими тематиками: з проблем майнової відповідальності в цивільному і сімейному праві, правового статусу неповнолітніх, боротьбою з правопорушеннями неповнолітніх тощо. Створення в Інституті окремого відділу, напрямком діяльності якого стало вивчення проблем цивільного, сімейного та трудового права, припало на 1982 рік.

Перше загальне визнання дослідницького таланту Шевченко Ярославни Миколаївни пов’язується із захистом нею у 1964 році кандидатської дисертації на тему: “Майнova відповідальність за шкоду, заподіяну дітьми” (науковий керівник — проф. Г. К. Матвеєв). Усього Я. М. Шевченко оприлюднено більше 30 наукових публікацій з цивільного та кримінального права, присвячених актуальним проблемам правового статусу дітей.

Продовжуючи вивчати цю проблематику, у 1982 році вона захищає дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему “Теоретичні проблеми правового регулювання цивільної відповідальності неповнолітніх за правопорушення”. Цією працею Я. М. Шевченко внесла суттєвий вклад у розробку теоретичних проблем цивільного і сімейного права та очолила відому наукову школу цивілістів.

Під впливом кардинальних реформ вітчизняного законодавства 80-х — 90-х років ХХ ст. Я. М. Шевченко значно розширює спектр не тільки своїх наукових інтересів, а й формує основні напрями розвитку приватно-правових досліджень в Інституті держави і права. Результатом цього інтересу стала діяльність співробітників відділу на чолі з Я. М. Шевченко з розробки науково-дослідних та фундаментальних наукових досліджень правових та законодавчих проблем юридичної відповідальності, права власності, правового статусу і діяльності юридичних осіб, підприємницької діяльності тощо. Монографічні праці та статті здобули високу оцінку як у СРСР, так і за кордоном — у Франції, США, Польщі, Японії тощо.

Серед найбільш значимих слід назвати монографії “Граждансько-правове положення несовершеннолетних” (у співавторстві з Л. Г. Кузнецовою) (1968), “Радянський закон про відповідальність неповнолітніх” (у співавторстві з Т. С. Барилло) (1972), “Правовое регулирование несовершеннолетних” (1976).

Не менш плідною діяльністю Я. М. Шевченко виявилась і в період незалежності України, за що у 1995 році їй було присвоєно звання “професора”.

Саме у вказаній період під керівництвом та загальною редакцією Я. М. Шевченко виходить низка колективних монографій, підготовлених співробітниками відділу: “Актуальні проблеми цивільного права і цивільного процесу в Україні” (2005), “Еволюція цивільного законодавства України” (2007), “Суб’екти цивільного права” (2009), “Охорона і захист прав та інтересів фізичних та юридичних осіб у цивільних правовідносинах” (2011). Два видання витримав підручник з цивільного права у двох частинах (2003, 2006), видано Коментар до Цивільного кодексу України (2004), Енциклопедію цивільного права України (2009) тощо.

Більшість з названих праць отримала визнання серед науковців як кращі юридичні видання у номінації “Юридичні колективні монографічні видання” та “Науково-популярні, науково-практичні і довідникові видання в галузі права (збірники нормативних актів, коментарі, довідники та ін.)”. Особливе значення має Енциклопедія цивільного права України, яка відзначена в 2009 році премією Ярослава Мудрого.

Своє життя Шевченко Ярославна Миколаївна пов’язала з Інститутом держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, де пройшла шлях від молодшого наукового співробітника до завідуючої відділом проблем цивільного, трудового і підприємницького права. У 1989 році Я. М. Шевченко очолила відділ, що саме по собі стало знаменним, оскільки вперше жінка очолила відділ. Згодом вона стала академіком Академії правових наук України.

Саме у стінах Інституту Я. М. Шевченко підготувала більше 200 наукових публікацій, випустила 30 кандидатів і 4 доктори наук. Власний науковий досвід Я. М. Шевченко передає учням, задля яких не шкодує часу й сил. Більшість з учнів стали відомими науковцями. Вклад Я. М. Шевченко у розвиток науки відзначений премією М. П. Василенка.

Відома правознавчій спільноті діяльність Я. М. Шевченко у сфері створення та реформування цивільного та сімейного законодавства.

Так, вона працювала у складі робочих та міжвідомчих груп з розробки проектів Цивільного кодексу України, Сімейного кодексу України, проектів законів України “Про власність”, “Про господарську діяльність у Збройних силах України”, “Про відшкодування державою шкоди, заподіяної злочином”, “Про відшкодування громадянам шкоди, заподіяної трастами (довірчими товариствами)”, “Про державну реєстрацію об’єктів нерухомості та прав на них”, “Про здійснення операцій з нерухомим майном”, “Про попередження насильства в сім’ї”, “Про правовий статус майна і господарську діяльність Національної академії наук України”, “Про здійснення операцій з нерухомим майном”, “Про нотаріат”, “Про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо узгодження його норм з Цивільним кодексом України” та багатьох інших.

Багато років Я. М. Шевченко викладає у провідних вищих навчальних закладах України. Так, відвідувати її лекції мали щастя студенти Київського університету права, Київського університету туризму, економіки і права, Національної академії управління, Хмельницького університету управління та права, Чернівецького національного університету.

Я. М. Шевченко здобула слави з боку суспільства і держави. Перелік регалій, які має Я. М. Шевченко, значний: Почесні грамоти Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Почесна грамота Президії НАН України, орден княгині Ольги III ступеня, орден княгині Ольги II ступеня, Почесна грамота Верховної Ради України.

За успішну науково-дослідну роботу Я. М. Шевченко присвоєне почесне звання “Заслужений діяч науки і техніки України”. Також, відповідно до Указу Президента № 586/2012 від 08.10.2012 р. Я. М. Шевченко за вагомий особистий внесок у реалізацію державної правової політики, зміцнення законності та правопорядку, розвиток юридичної науки, багаторічну плідну працю та високий професіоналізм було присвоєно орден княгині Ольги I ступеня, у зв’язку із чим вона стала повним кавалером цієї визначної державної нагороди.

І сьогодні Ярославна Миколаївна Шевченко перебуває у творчому пошуку, слугує прикладом вірності суспільним інтересам, самовідданої праці і постійного творчого пошуку.

Р. О. Стефанчук,
доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент Національної академії правових наук України
(Інститут законодавства Верховної Ради України)

В. І. Нагибіда,
кандидат юридичних наук, доцент
(Хмельницький університет управління та права)

В. А. Ватрас,
кандидат юридичних наук, доцент
(Хмельницький університет управління та права)

С. Є. Морозова,
кандидат юридичних наук
(Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних та кримінальних справ)

Відповідно до рішення Хмельницької обласної ради доктор юридичних наук, професор, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, професор кафедри цивільного права та процесу **Ярославна Миколаївна ШЕВЧЕНКО** нагороджена Почесною грамотою Хмельницької обласної ради за вагомий особистий внесок у підготовку наукових та науково-педагогічних працівників університету, становлення юридичної науки на Поділлі.

Редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки”, ректорат Хмельницького університету управління та права, колектив кафедри цивільного права та процесу приєднуються до привітань з нагоди славного ювілею та зичать прожити довгі літа у добром здоров’ї, на славу юридичної науки!

15 листопада відзначив славний 65-річний ювілей видатний український учений – правознавець, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, заслужений юрист України, директор Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва Національної академії правових наук України **Олександр Дмитрович КРУПЧАН**.

Крупчан Олександр Дмитрович закінчив юридичний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Працював у органах виконавчої влади міста Києва з 1970 року. З 1974 року починає викладати на юридичному факультеті Київського державного університету та у Київському інституті народного господарства. З 1983 року — заступник директора Інституту надтвердих матеріалів ім. В. М. Бакуля АН УРСР, з 1990 — старший науковий співробітник, завідувач лабораторії Центру досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва, з 1994 — заступник керівника Київського регіонального центру Академії правових наук України. Згодом очолив Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва, який на чолі з Олександром Дмитровичем сьогодні здобув достойне місце серед установ Національної академії правових наук.

Саме за безпосереднього сприяння Олександра Дмитровича між Науково-дослідним інститутом приватного права і підприємництва та Хмельницьким університетом управління та права у 2004 році було укладено договір про співробітництво. На виконання умов цього договору на базі Хмельницького університету управління та права було створено лабораторію з проблем адаптації цивільного законодавства України до стандартів Європейського Союзу, яка стала науковим осередком цивілістичної думки на Західній Україні. Створення цієї лабораторії дозволило підвищити рівень наукових досліджень, підняти авторитет та престижність Хмельницького університету управління та права.

За безпосереднього сприяння створеної лабораторії та особисто О. Д. Крупчана було організовано та проведено ряд значних наукових заходів в університеті: Міжнародну науково-теоретичну конференцію “Проблеми адаптації цивільного законодавства України до законодавства Європейського Союзу” (2005 р.), науково-практичні круглі столи “Проблеми здійснення і захисту особистих немайнових прав фізичних осіб” (2008 р.), “Pan’європейська кодифікація та її вплив на систематизацію цивільного законодавства України” (2010 р.).

Зважаючи на це, внесок О. Д. Крупчана у становлення Хмельницького університету управління та права є неоціненим, а співпраця Хмельницького університету управління та права і Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва створює гарні умови для подальшого розвитку юридичної науки на Поділлі.

За внесок у становлення Хмельницького університету управління та права та розвиток правничої наукової думки на Поділлі Олександр Дмитрович був нагороджений Почесною грамотою Хмельницької обласної ради.

Шановний Олександре Дмитровичу, прийміть найщиріші вітання від редакційної колегії часопису “Університетські наукові записки”, ректорату університету та науково-педагогічних працівників кафедри цивільного права та процесу Хмельницького університету управління та права, співробітників лабораторії з проблем адаптації цивільного законодавства України до стандартів Європейського Союзу.

Цього року відзначив своє 65-річчя доктор юридичних наук, професор, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, заслужений юрист України, член редакційної колегії журналу “Університетські наукові записки” та Великий друг Хмельницького університету управління та права **Володимир Іванович АНДРЕЙЦЕВ**.

Володимир Іванович Андрейцев народився 1 червня 1947 року в селі Велика Слобідка Кам'янець-Подільського району Хмельницької області. Закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка, де йому запропоновано співпрацювати з видатними вченими; пройшов шлях від асистента до завідувача кафедри трудового, земельного та екологічного права і декана юридичного факультету.

Андрейцев В. І. відомий у нашій державі і за кордоном як фахівець у сфері екологічного права, екологічної експертології, права екологічної безпеки, земельного права, канонічного права та проблем правничої освіти в Україні. Ним опубліковано більше 450 наукових праць: підручників, монографій, навчальних посібників, брошур, навчально-методичних матеріалів та доповідей — серед яких варто виділити такі роботи: “Правове забезпечення раціонального природокористування підприємств і об’єднань” (1989), “Правове забезпечення екологічної експертизи проектів” (1990), “Екологічна експертиза: право і практика” (1992), “Екологічне і земельне право України: практикум для студентів юридичних вузів і факультетів” (1998), “Право екологічної безпеки” (2002), “Земельне право і законодавство суверенної України. Актуальні проблеми практичної теорії” (2005). Про кожну з написаних В. І. Андрейцевим робіт можна сказати, що вона виконана в світлі реалій вітчизняної правової системи, містить у собі низку цікавих, прогресивних ідей та концепцій. Більше того, Володимира Івановича можна по праву назвати фундатором багатьох правових шкіл вітчизняної юриспруденції і в першу чергу школи екологічного права. Під його керівництвом написано й успішно захищено більше 20 кандидатських дисертацій. При цьому окремі з учнів В. І. Андрейцева вже стали докторами наук.

Багато сил Володимир Іванович віддає і громадській роботі. Виконував наукові, експертні та науково-консультивні функції, зокрема заступника Голови професійної ради з права Міністерства освіти і науки України, Голови експертної ради з права ДАК України, заступника Голови Комісії з права Науково-методичної ради Міносвіти і науки України (1997–2001 рр.), члена Комітету державних премій України в галузі науки і техніки (2000–2005 рр.), члена Комісії при Президенті України з адміністративно-територіального устрою, радника Голови Держкомітету ядерного регулювання України з квітня 2004 року, радника Міністра екології України (1991–1996 рр.) тощо.

Крім цього, В. І. Андрейцев є дійсним членом (академіком) Національної академії правових наук України, академіком Української екологічної академії наук, академіком Міжнародної слов’янської академії наук, академіком Академії наук Вишої школи України, членом правління та академіком Академії проблем безпеки, оборони і правопорядку Російської Федерації. Творчі заслуги вченого користуються і громадським визнанням. Лауреат та переможець численних конкурсів (“Краще юридичне видання”, “Юрист року”, “Краща монографія” та ін.).

Кавалер ордена “За заслуги” III та II ступенів. Нагороджений Орденами Святого рівноапостольного князя Володимира III, II й I ступеня (повний кавалер 3-х орденів), Орденом преподобного Нестора Літописця II ступеня митрополитом Київським і

всієї України, настоютелем УПЦ; кавалер “Ордена Святого князя Володимира IV ступеня” за видатні досягнення і заслуги перед Українським народом і Українською православною церквою.

Нагороджений нагрудним знаком Вищої ради юстиції за видатний внесок у зміцнення судової влади, Міжнародним “Орденом честі” Вищої Ради “Ордена чести”, Почесною відзнакою Вищої ради юстиції за видатний внесок у зміцненні судової влади, Міжнародного фонду юристів України за значний внесок у зміцнення правової держави, Міжнародного союзу юристів та ін.

Осoblivі відзнаки: почесний доктор (Doctor Honoris Causa) Хмельницького університету управління та права, Південно-Західного університету, Придністровського державного університету ім. Т. Г. Шевченка та ін.

Шановний ювіляре, ми пам'ятаємо і цінуємо Ваш внесок у становлення та розбудову Хмельницького університету управління і права. Також неоціненою є та підтримка, яку Ви здійснюєте і на цей час. Ректорат університету та редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки” щиро вітає Володимира Івановича з його ювілем і бажає йому міцного здоров'я, щастя та нових творчих злетів.

Редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки”, ректорат Хмельницького університету управління та права і кафедра філософії та соціально-гуманітарних наук щиро вітають з 60-річчям доктора філософських наук, професора, завідувача кафедри, заступника голови Спецради Д 76.051.08 із захисту докторських дисертацій з філософських наук при Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федъковича, члена редколегії всеукраїнського видання “Українське релігієзнавство” та часопису “Університетські наукові записки” ВИГОВСЬКОГО Леоніда Антоновича.

Леонід Антонович Виговський народився 6 жовтня 1952 року в с. Радогоща Лугинського району Житомирської області. У 1980 році закінчив філософський факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

Викладацьку діяльність розпочав з липня 1980 року на кафедрі філософії та політології Хмельницького національного університету, працюючи на посадах викладача, старшого викладача, доцента. Кандидатську дисертацію на тему: “Роль наукового світогляду у формуванні духовних потреб особистості” захистив у спеціалізованій вченій раді при Інституті філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України у квітні 1989 року. Вчене звання доцента на кафедрі філософії та політології присвоєно в 1992 році. Докторську дисертацію на тему: “Релігія як суспільно-функціонуючий феномен” захистив у квітні 2005 року. Вчене звання професора присвоєно у 2007 році.

З 1994 року працює на кафедрі філософії та політології Хмельницького інституту регіонального управління та права на посаді доцента, завідувача кафедри.

Створив наукову школу. Керує підготовкою аспірантів та здобувачів за спеціальністю 09.00.11 “Релігієзнавство”. Має понад 100 публікацій, з них більше 80 наукового і 20 навчально-методичного характеру. Він відрізняється тонкою аналітичністю і неочікуваною заглибленістю в тему свого дослідження. Осягаючи

вперше непізнаний українськими дослідниками феномен функціональності релігії, Л. А. Виговський вибудував складну структуру цих функцій, виявив їх субординованість, визначив шляхи і можливості суспільних впливів на їх зміни. Його праці є класичними для сучасної релігієзнавчої науки в Україні, визнані як обов'язкові для становлення молодих науковців.

Виговський Л. А. здійснює культурно-просвітницьку роботу серед студентів та населення міста Хмельницького та області, очолює Хмельницьке обласне відділення Української асоціації релігієзнавців. Бере активну участь у роботі Хмельницької обласної наукової ради Всеукраїнської екологічної ліги.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, почесними грамотами Хмельницької обласної держадміністрації та Хмельницької міської ради.

Отож, мають честь бажати Вам нових наукових здобутків подальших успіхів в усіх починаннях, щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях, чудових студентів і аспірантів, радостей, добра та благополуччя Вашій родині!

*Редакційна колегія часопису "Університетські наукові записки", ректорат Хмельницького університету управління та права та кафедра філософії й соціально-гуманітарних наук щиро вітають з 75-річчям заступника завідувача кафедри, кандидата педагогічних наук **ДЕНИЩІКА Олексія Івановича**.*

Олексій Іванович Денищук народився 13 березня 1937 року в місті Дзержинську Донецької області.

Закінчив Харківський сільськогосподарський інститут ім. В. В. Докучаєва, у 1975 році — Вищу школу КДБ при Раді Міністрів СРСР. Проходив службу на різних посадах в органах державної безпеки. У січні 1992 року прийняв присягу і був призначений на посаду начальника Управління СБУ у Хмельницькій області. Звільнений в запас СБУ у січні 1996 року. Військове звання генерал-

майор. Учасник ліквідації наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС.

З січня 1996 року працює у Хмельницькому університеті управління та права на посадах проректора з практики та виховної роботи, старшого викладача кафедри теорії та історії держави і права, методиста навчального відділу юридичного факультету університету.

У 2011 році захистив кандидатську дисертацію на тему: "Формування моральної культури як складової професійної підготовки майбутніх юристів".

Почесний професор Хмельницького національного університету. Має понад 60 наукових публікацій.

Неодноразово обирається депутатом місцевих рад. Був членом Президії Хмельницької обласної ради, членом облвиконкому, координаційного комітету по боротьбі з організованою злочинністю.

Нагороджений двома орденами "Знак Пошани", дев'ятьма медалями (ювілейними та за вислугу років), медаллю "Ветеран органів безпеки", нагрудним знаком "Почетний сотрудник госбезпеки", Почесними грамотами та грамотами

ЦК ВЛКСМ та ЦК ЛКСМУ, КДБ СРСР, КДБ УРСР, СБ України, МОН України, Хмельницької обласної державної адміністрації, Хмельницької обласної ради та інших органів місцевої влади.

Ректорат університету та редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки” зичать Вам, Олексію Івановичу, козацького здоров’я, подальшого творчого неспокою, нових наукових здобутків, довгих років плідного життя на благо рідної України!

У серпні відзначила свій славний ювілей засновниця української школи правої політології, мудрий учений та вчитель, доктор політичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, академік Української академії політичних наук, завідувач відділу правових проблем політології Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України **Ірина Олексіївна КРЕСІНА**.

Ірина Олексіївна у 1990 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук, у 1999 р. – на здобуття наукового ступеня доктора політичних наук на тему: “Розвиток української національної свідомості в контексті сучасних політичних процесів” (спеціальність 23.00.05 – етнополітологія та етнодержавознавство).

Основними напрямами наукової діяльності Ірини Олексіївни є політико-правові проблеми державотворення в Україні, питання національно-державного будівництва й управління, захисту прав людини і національних меншин, здійснення політичної і правової реформ, становлення громадянського суспільства в Україні, а також порівняльна політологія. Вона є автором понад трьохсот п’ятдесяти наукових праць, у тому числі автором та співавтором понад тридцяти монографічних видань. Десятки колективних та індивідуальних монографій, інших наукових видань опубліковано за її редакцією. Під науковим керівництвом Ірини Олексіївни захищено 10 докторських і 22 кандидатських дисертацій з політичних та юридичних наук.

Протягом багатьох років Ірина Олексіївна є головним редактором збірника наукових праць “Держава і право”, заступником головного редактора наукових журналів “Порівняльно-правові дослідження” та “Судова апеляція”, членом редколегій наукових збірників і часописів “Правова держава”, “Політичний менеджмент”, “Вибори та демократія”, “Політологічні і соціологічні студії” та ін.

Ірину Олексіївну відзначено низкою державних та відомчих нагород, серед яких Орден княгині Ольги III ступеня, Почесна грамота Верховної Ради України, Подяка Прем’єр-міністра України, Почесна грамота Кабінету Міністрів України, Премія імені Ярослава Мудрого НАПрН України, Почесна відзнака Державної судової адміністрації України, Почесна грамота ВАК України, Почесна відзнака Міністерства освіти та спорту, почесне звання “Відмінник освіти України”.

Редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки” від усієї душі вітає Вас, Ірино Олексіївно! Здоров’я, натхнення, наснаги!

Редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки”, ректорат Хмельницького університету управління та права і кафедра державного управління та місцевого самоврядування щиро вітають з 80-річчям доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри **ПИЛУ Василя Івановича**.

Василь Іванович Пила народився 13 січня 1932 року в Чернігові у сім'ї робітників.

У 1950 році закінчив Українську сільськогосподарську академію (м. Київ). За напрямленням працював на інженерних посадах підприємств лісової промисловості у Свердловській області.

У 1963–1970 роках — економіст Планової комісії Південно-Західного економічного району. З 1970 по 2009 рік працював на посадах старшого наукового співробітника, вченого секретаря, завідувача відділом, заступника директора з наукової роботи в Науково-дослідному економічному інституті Міністерства економіки України.

У 1970 році захистив дисертацію на тему: “Ефективність розвитку і розміщення лісової промисловості” на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук.

У 1987 році захистив докторську дисертацію на тему: “Програмно-цільове планування міжгалузевого промислового комплексу”.

Наукові інтереси: теоретичні, методологічні і практичні питання програмного управління розвитком економіки; спеціальні заходи інвестиційної діяльності; транскордонне та міжтериторіальне співробітництво.

Автор майже 200 наукових праць з проблем розвитку і розміщення продуктивних сил, зонування і транскордонного співробітництва.

Нагороджений орденом “Знак пошани”.

Редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки”, ректорат Хмельницького університету управління та права і кафедра державного управління та місцевого самоврядування щиро вітають з 75-річчям доктора економічних наук, професора кафедри **СТЕЧЕНКА Дмитра Миколайовича**.

Дмитро Миколайович Стченко народився 10 грудня 1937 року в селі Ковпита Чернігівської області в родині колгоспників.

Після закінчення школи вступив до Київського топографічного технікуму, який закінчив з відзнакою. Після цього був направлений на роботу в Українське аерогеодезичне підприємство (м. Київ), де працював техніком-топографом. Пізніше вступив до Київського університету імені Тараса Шевченка.

Після закінчення університету за спеціальністю “Економічна географія” був направленний на науково-дослідну роботу в сектор географії АН України, пізніше перейшов на роботу в Київський університет імені Тараса Шевченка, де обіймав посади старшого викладача, доцента кафедри економічної географії.

У 1984–1986 роках працював доцентом у Сілезькому університеті (Польща). У 1991 році захистив докторську дисертацію на тему: “Методологічні основи територіального планування обласних господарських комплексів (на прикладі Української РСР)”. З 1992 року — професор кафедри інноваційного менеджменту та підприємництва Київського університету імені Тараса Шевченка.

Автор близько 250 наукових праць з проблем територіальної організації продуктивних сил, управління регіональним розвитком, державного регулювання економіки.

Редакційна колегія часопису “Університетські наукові записки”, ректорат Хмельницького університету управління та права і кафедра менеджменту, економічної теорії та фінансів щиро вітають з прекрасними ювілеями досвідчених викладачів кафедри: кандидата геолого-мінералогічних наук, доцента Людмили Миколаївни КАЧАРОВСЬКУ та кандидата економічних наук, доцента Віри Павлівни ГАВРИШ.

Віра Павлівна Гавриш закінчила Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка за спеціальністю “Політична економія” та аспірантуру цього ж навчального закладу. Захистила дисертацію на тему: “Виробнича інфраструктура та її роль у підвищенні ефективності суспільного виробництва” на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук зі спеціальністі 08.00.01 — політична економія. У 1989 р. їй було присвоєно вчене звання “доцент”. Має стаж науково-педагогічної діяльності більше 35 років. Автор близько 150 наукових публікацій та понад 60 навчально-методичних праць.

Людмила Миколаївна Качаровська закінчила Львівський державний університет імені Івана Франка за спеціальністю “Геологія і розвідка родовищ корисних копалин”, аспірантуру Геологічного інституту Бурятського філіалу Сибірського відділення Академії наук СРСР. У 1986 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата геолого-мінералогічних наук зі спеціальністі 04.00.14 — геологія, пошуки та розвідка рудних і нерудних родовищ. У 2003 р. їй було присвоєно вчене звання “доцент”. Стаж науково-педагогічної діяльності становить більше 26 років. є автором понад 60 наукових та навчально-методичних праць.